

Sygn. akt I CSK 676/14

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku M. B.-M.
przy uczestnictwie Syndyka masy upadłości S. [...] "S." w upadłości w W.
o założenie księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 5 lutego 2014 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni
kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestnika Syndyka masy upadłości S. [...] „S.” w W. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 lutego 2014 r., oddalającego jego apelację w sprawie z wniosku M. B. – M. o założenie księgi wieczystej, należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. „Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący przytoczył przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 punkt 4 k.p.c., a więc oczywistą zasadność skargi oraz w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., zatem istnienie istotnych zagadnień prawnych.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08).

Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. nie publikowane postanowienia SN: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08). Wymogów tych skarga kasacyjna uczestnika nie spełnia, gdyż ogranicza się do wskazania, iż zdaniem skarżącego sąd nie dokonał weryfikacji załączników do dokumentów oraz nie poddał ich analizie i zgodności ze stanem faktycznym. Tymczasem skarżący nie wykazał ani nie uzasadnił należycie, na czym polega oczywista obraza art. 626⁸ k.p.c. Sąd drugiej instancji odniósł się w motywach pisemnych zaskarżonego postanowienia do zakresu kognicji i prawidłowości założenia księgi wieczystej.

Skarżący wskazał także na istnienie istotnych zagadnień prawnych odnośnie do charakteru czynności, jaką jest wydanie zaświadczenia o powierzchni i położeniu lokalu przez zarząd spółdzielni będącej w stanie upadłości (§ 30 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów), czy czynność ta ma charakter jedynie organizacyjny czy też wchodzi w zakres zarządu majątkiem upadłego oraz czy w zakresie badania treści i formy wniosku, dołączonych do niego dokumentów oraz treści księgi wieczystej w myśl art. 626⁸ § 2 k.p.c. mieści się weryfikacja danych zawartych we wniosku oraz ich ewentualne sprostowanie z urzędu. Są to zagadnienia pozorne, nie posiadające cechy istotności. Zakres kognicji sądu wieczystoksięgowego w kontekście art. 626⁸ k.p.c. jest bowiem ugruntowany w doktrynie i orzecznictwie (postanowienie SN z 10 października 2013 r., III CSK 10/13, postanowienie SN z 5 grudnia 2014 r., III CSK 45/14, postanowienie SN z 6 listopada 2013 r., IV CSK 100/13).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.